

## عنوان مقاله:

رهیافت تجدیدحیات شهری پایدار در محلات مسکونی شهری

## محل انتشار:

اولین کنفرانس معماری و فضاهای شهری پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

## نویسنده:

لیلا علی آبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید بهشتی، تهران

## خلاصه مقاله:

به دنبال حادثه شدن مشکلات شهرها (بخصوص نواحی مرکزی)، که ابعاد مختلف زندگی شهری را تحت تأثیر قرار داده اند، کشورهای مختلف تلاش کردند تا تبعات کالبدی، اجتماعی و اقتصادی این تغییرات را از طریق راهکارها و سیاستهای ابتکاری مختلف مهار نماید که هر کدام از این راهکارها با درجات مختلفی از موفقیت روبه رو شده اند. این اقدامات به منزله تلاشی برای انجام پروژه های احیا و یا ایجاد اجتماعات پایدار از طریق اقدامات چندجانبه یا برنامه های مشارکتی تلقی می گردند. در این میان در دهه های اخیر بخش عمده ای از ادبیات نظری موجود معطوف به رهیافت تجدیدحیات شهری و چگونگی مداخله آن در بافت ها و روش شناسی فرآیند آن جهت حذف فرسودگیهای شهری بوده است. در ایران پس از مطرح شدن معیارهای کالبدی سه گانه برای تعریف بافت فرسوده از سوی شورای عالی شهرسازی و معماری، این پرسش اساسی مطرح گردید که چگونه می توان با بسط و بازتعریف این معیارها، به ابعاد بیشتر فرسودگی نزدیکتر شد. روش مورد استفاده در این پژوهش توصیفی تحلیلی بوده و هدف از انجام آن، بررسی سیر تحول رهیافت های برنامه ریزی در جهت حرکت به سوی رهیافت تجدیدحیات شهری پایدار، تبیین چارچوب مفهومی، اصول و فرایندهای تجدیدحیات شهری پایدار، تعریف معیارهای مطرح شده در این رهیافت جهت شناسایی افت و در نهایت معرفی آن به عنوان جایگزین رهیافت های رایج در برنامه ریزی است. براساس نتایج حاصل، می توان با نگاهی دقیق به مفهوم فرسودگی و ایجاد چارچوب فکری روشن برای تعریف آن، موجب ایجاد راهبردی مشخص برای نگاه به بافت های موجود شهری و چگونگی مداخله در آنها شد.

## کلمات کلیدی:

پایداری، رهیافت، تجدیدحیات پایدار، محلات مسکونی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/295099>

